

deze brief, en tenslotte Baarzaande voor de kamer Enkhuizen. Als tweede vloot dienen de Schoonzicht voor de kamer Amsterdam en de Nijenburg voor die van Zeeland. Kapitein-luitenant Markus Tetting, die voor de presidiale kamer Amsterdam op de Lapienburg repatriëert, is benoemd tot commandeur van de retourvloot, tot fiscaal de assistent Coenraad Diderich Struchtmeijer en als secretaris assistent Lucas van Wasbeek. De gekwalificeerden die repatriëren zijn Godert Ludolph van Beusechem, oud boekhouder-generaal, Pieter Joan Bangeman, oud visitateur-generaal, beide met opperkoopman bagage, Frans van Doorn, kapitein-militair, Bastiaan Sluijter, oud baas op Onrust, Jan Fredrik Duntzfeld, luitenant-ingenieur, alle drie met gage en bagage, [fol. 269] Lodewijk Wilkens de Lile, oud resident te Bandjarmasin, met onderkoopmans gage, daar zijn dienstverband al lang is afgelopen, maar Jean Guillaume d'Arnaut, vaandrig-ingenieur, gaat terug met afgeschreven gage. Onder de mindere dienaren repatriëren de boekhouders Cornelis Schonenburg, Matthijs Aldekerk, Jacobus Henricus Beck en Abraham Roggè, de laatste via Bengalen, assistent Johan Willem Blessing, de provisionele assistent Fredrik Albertsdorp en de oud bode van Heemraden Jan Christoffel Wegter. Onder de burgers gaan over Jan Godfried Koen, diaken bij de Lutherse gemeente, en Hans Jochem Brinkman, de inlandse christen jongeling Daniel Johannes, en bovendien 4 vrouwen, een jonge dochter, 12 kinderen en 8 slaven en slavinnen, voor wie transport en kostgeld is betaald. Ook wordt de gewezen stuurman Barend van den Bergh gedeporteerd met afgeschreven gage en scheepsdienst voor de kost, daar hij vanwege ondeskundigheid de sloep Vreede heeft verzeild. Hij was op 16 augustus 1765 ongeschikt verklaard. Men verzoekt de kamers hem nimmer meer in dienst uit te zenden. Omdat ze ongeneeslijk ziek zijn, varen de ambachtslieden Arij van Straten, Jochem Mulder, Joseph Schenders en Jan Caspar Coen mee. Hoewel de twee laatsten respectievelijk op hun soldij-rekening nog f 129 en f 231 hebben staan, [fol. 270] zijn ze geheel onbekwaam te werken en is hun gage, kostgeld en rantsoen een nutteloze last. Volgens besluit van 27 augustus 1765 bestaat het retour, behalve 405 pakken textiel t.w.v. f 271.150 van het vorige retour uit Surat, dat wegens de late aankomst van de Barbara Theodora te Galle naar Batavia werd vervoerd, uit, wat van de voorraad in Azië gemist kon worden en hoort bij de bestelling voor 1766, namelijk 112 pakken Coromandelse, 91 pakken Bengaalse en 18 pakken Suratse textiel, alsmede 2 kisten Chines meubeldamast. Daarbij zijn nog aan bestelde soorten 4 pakken Coromandelse, 55 pakken Bengaalse en 2 pakken Suratse textiel toegevoegd, die allang in de pakhuizen lagen. [fol. 271] Ze waren tevergeefs geveild. De gezamenlijke inkoopsprijs was f 335.671. Met de Lapienburg worden nog aan de presidiale kamer Amsterdam 1000 karaten ruwe diamanten gestuurd, die zojuist uit Bandjarmasin werden ontvangen. Ze waren verleden jaar door Heren XVII besteld. Wat ze bij verkoop in Nederland inclusief 5 % provisie minder dan de kostprijs van f 21.290 zouden opbrengen, is voor risico van de residenten. De hele voorraad aan koffie uit verleden jaar van 3.850.000 pond wordt op de bestelling van Heren XVII verzonden en wel met de eerste vloot 1.575.000 lb voor de presidiale kamer Amsterdam, inclusief de drie retourschepen via Ceylon, voor de kamer Zeeland, inclusief één retourschip via Ceylon, 750.000 lb en voor de vier kleine kamers ieder 240.625 lb. Met de tweede vloot en het naschip dat daarvoor bestemd moet worden, zal de kamer Amsterdam nog 350.000 lb ontvangen en de kamer Zeeland met de tweede bezending 212.500 lb. [fol. 272] Aan raad extra-ordinaris Willem Hendrik van Ossenberg is toegestaan met de retouren een stok met gouden knop voor zijn zwager ds. Martinet te Edam mee te zenden. Onderkoopman Bernardus Brouwer mag aan zijn zwager mr. Nicolaas Alexander Leliveld wat goud- en zilverwerken overmaken die aan hem door zijn vader de gewezen resident van Ternate Marten Leliveld waren vermaakt. Ter voorkoming van fraude, zoals die volgens het besluit van 20 augustus 1764 in de negotieboeken van Malabar zijn gepleegd, is op 19 april 1765 bij statuut voorgeschreven en naar alle buitenkantoren bericht dat de hoofden van bestuur en de secundes, of hoofdadministrateurs, de voorraden in de afgesloten negotieboeken voor de verzending van kopieën naar Batavia moeten vergelijken met die in de nieuw geopende boeken. [fol. 273] De secunde moet, indien hij tevens boekhouder is,